

Kalniņš, Janis

723423

7.13.2. Feb 0,15

Latv. Med

№82

JANIS KALNINS

Edgara arija

Edgars Arie

Kristīnes arija

Arie der Christine

Kristīnes dziesmiņa

Lied der Christine

P.NELDNERA <O.KROLLA>

IZDEVNIECĪBA

RĪGĀ, ASPAZIJAS BULV. 2.

1939.

N 2
23.272

N. 2
23.272

2

Visas tiesības
aizturētas.

Vija Lāča Latv. PSR
Valsts bibliotēka
69-50.679

V. B.
Inv. 218 85

Edgara ārija

no operas „Ugunī“

Teksts: Knuta Lesiņa

Edgars Arie

aus der Oper „Im Feuer“.

Deutscher Text: Martha v. Dehn-Grubbe

Jānis Kalniņš

Canto

Non troppo

p

1. Kā - - dēļ šīs
2. šķiet ka
1. Wa - - rum der
2. wie die

Piano

mī - - - las jū - - - tas, man vien - - mēr
es - - - mu mā - - - kons, kas nak - - tī
Lie - - - be Kum - - - mer mich stets in
leich - - - te Wol - - - ke, die nachts in

1. sāp - - ju va - - žas sien un no - - žē - las un
2. zvaig - - žņu tā - lēs zūd, kam vē - ja va - ras
1. ih - - ren Fes - seln hält? Der Sehn - sucht bitt - re
2. Ster - - nen - wei - ten schwebt, von Win - des - macht ge -

1.

1. mo - - kas, šo dzī - vi pa-va-da aiz - vien. Man
 2. ap - - kārt nes-tam, ne - dun - keln mir die gan-ze Welt. Bin
 1. Qua - - len ver
 2 - trie - - ben, des

2.

poco a poco

kad pie lai-mes ma-las ne - no - kļūt, bet kā - - deļ
 Glūc - kes hol-den Frie-den nie er - lebt. Doch dann hat

cresc. e animato

liktens sa - vā skre - - jā, šo gai - šo tē - lu ma-nā
 mir des Schicksals Wal - - ten dies hol - de We - sen an den

cresc. f

ce - ļā dedz un vi - sos rūg - tos ļau - - nos
 Weg ge - stellt und al - le bitt - ren, bö - - sen

brī - - žos a - - cis al - - laž to kā gai - - smu
Stun - - den fern - - her trö - - stend durch ihr Licht er -

*con moto**cresc.*

redz, Ak. Kri - stin, kādē] no ma-nis vai - ries, kā - dē] tā ciest man
hell. Ach kri - stin, varum nur willst du flie - hen, ach lass mich nicht al -

lauj, vai ce - ļu, kurp mūs mī - la va - dā, tik iz - nī - cī - bas dvesma
lein, der Weg, zu dem die Lie - be füh - ret, kann nie - mals nur Vernichtung

*f**molto animato*

skauj, kā pa - va-sa-ra pa-li pā - ri plū - stot, caur mie - su jau-nas spē-ku
sein. Wie Früh - lingsströme reissend ü - ber-flu - ten, den gan - zen Kōr-per neu-e

šal - tis iet un vi - sās dzīslās karsti a - - sins strau - -
Kraft durchzieht, es singt der heis-se Strom in al - - len A - - -

molto cresc. e allarg.

ti, kā tūk - stots bal - sīm ti - kai vie - - nu
dern mit tau - send Stim - men nur das ei - - ne

ff Espressivo e pateticamente

dzied. Ak, Kri - stin, ak dār - - gā, vie - nī - gi
Lied: Ach, Kri - stin, Du Teu - - re, nur Du al -

tu! Ma - nas lai - mes gai - šā ķī - la, ma - - nā sir - dī
lein, Mei - nes Her - zens hel - le Son - ne, mei - - ner Lie - be

deg šī mī - la, tev vie - nī-gai sirds mī - lū jūt, tu va - ri ma - na
heis - se Won - ne, o nimm mein Herz als Lie - bes pfand, Du hältst mein Glück in

lai - me klūt. Tu lai - mes sāp - ju svel - me, tu ma - nu
Dei - ner Hand. Du Ur - quell mei - ner Schmerzen, ich tra - ge

jū - tu dzel-me. Ak, Kri - stīn, ak dār - - gā, vie - nī - - gi
Dich im Her - zen! Ach Kri - stīn, du Teu - - re, nur Du al -

tu bū - si man die - nās un ne - die - nās līdz.
lein sollst stets Ge - fähr - tin, Ge - noss — mir sein.

rit. e cresc. *ff*

E - si mans il - gu un lai - - - mī - - bas
Ziel mei - ner Sehn - sucht, mein Glück Du al -

rits!
lein.

fff *f* *mf*

p